

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Actelor \(reformare\)](#) > [Comunicarea / Notificarea Actelor](#) > [France](#)

Comunicarea / notificarea actelor

Franța

Franța

N.B.: Regulamentul (CE) nr. [1393/2007](#) al Consiliului a fost înlocuit de Regulamentul (UE) [2020/1784](#) al Parlamentului European și al Consiliului începând cu 1 iulie 2022.

Notificările efectuate în temeiul noului regulament pot fi consultate [aici!](#)

Articolul 2 alineatul (1) - Agenții de transmitere

În Franța, agențiile de transmitere sunt executorii judecătorești (*huissiers de justice*) și registraturile instanțelor.

Articolul 2 alineatul (2) - Agenții destinatare

În Franța, agențiile de primire sunt exclusiv executorii judecătorești.

Articolul 2 alineatul (4) litera (c) - Mijloacele de primire a actelor

Mijloacele de primire disponibile: poștă.

Articolul 2 alineatul (4) litera (d) - Limbile care pot fi utilizate pentru completarea formularului-tip prevăzut în anexa I.

Franța acceptă ca formularul-tip din anexa I să fie completat în limba franceză sau într-una dintre următoarele limbi: engleză, germană, italiană, spaniolă.

Articolul 3 - Autoritatea centrală

Autoritatea centrală este Departamentul de asistență reciprocă, de drept internațional privat și de drept european (*Département de l'entraide, du droit international privé et européen, DEDIPE*).

Adresă:

Ministère de la Justice

Direction des Affaires Civiles et du Sceau

Département de l'entraide, du droit international privé et européen (DEDIPE)

13, place Vendôme

F-75042 Paris Cedex 01

Tel.: 00 33 (0)1 44 77 61 05

Fax: 00 33 (0)1 44 77 61 22

E-mail: entraide-civile-internationale@justice.gouv.fr

Limbi: franceză și engleză.

Articolul 4 - Transmiterea actelor

Franța acceptă ca formularul-tip din anexa I să fie completat în limba franceză sau într-una dintre următoarele limbi: engleză, germană, italiană, spaniolă.

Articolul 8 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (2) - Termene speciale stabilite de legislația națională în materie de notificare sau comunicare

În conformitate cu legislația franceză, un act trebuie să fie notificat sau comunicat într-un anumit termen, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (3) și la articolul 9 alineatul (2).

Articolul 10 - Certificarea notificării sau a comunicării și copia actului notificat sau comunicat

În Franța, certificatul sau copia certificatului de notificare sau comunicare a actului notificat sau comunicat poate fi completat(ă) în limba franceză sau într-una dintre următoarele limbi: engleză, germană, italiană, spaniolă.

Articolul 11 - Cheltuielile de notificare sau comunicare

Taxa de notificare sau comunicare de către un executor judecătoresc este de 48,75 EUR (Decretul din 26 februarie 2016). Această taxă trebuie plătită la notificarea sau comunicarea actelor, cu excepția cazului în care solicitantul beneficiază de asistență judiciară.

Articolul 13 - Notificarea sau comunicarea prin intermediul agenților diplomatici sau consulari

Franța se opune ca un alt stat membru să notifice sau să comunice acte judiciare pe teritoriul său prin intermediul canalelor consulare sau diplomatice, cu excepția cazului în care persoana căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul este cetățean al respectivului stat membru.

Articolul 15 - Notificare sau comunicare directă

Franța nu se opune posibilității de notificare sau comunicare directă prevăzută la articolul 15 alineatul (1).

Articolul 19 - Neprezentarea pârâtului la înfățișare

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), un judecător francez poate să se pronunțe dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (2).

Cererea de repunere în termen prevăzută la alineatul (4) trebuie formulată în termen de un an de la data pronunțării hotărârii.

Articolul 20 - Acordurile sau aranjamentele la care statele membre sunt părți și care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (2)

Convenția din 1 martie 1954 privind procedura civilă

Convenția din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială

Acordul dintre Franța și Germania de facilitare a aplicării Convenției de la Haga din 1 mai 1954 privind procedura civilă, semnat la 6 mai 1961

Convenția din 1 martie 1956 dintre Franța și Belgia privind asistența judiciară reciprocă în materie civilă și comercială, modificată prin schimbul de scrisori din 23 august 1960 și 30 august 1960

Acordul din 5 aprilie 1967 dintre Guvernul Republicii Franceze și Guvernul Republicii Populare Polone de facilitare a aplicării Convenției de la Haga din 1 mai 1954 privind procedura civilă

Convenția din 2 februarie 1922 de facilitare a efectuării actelor de procedură între persoanele care locuiesc în

Franța și în Regatul Unit

Acordul dintre Republica Franceză și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia de facilitare a aplicării Convenției de la Haga din 1 mai 1954 privind procedura civilă, semnat la Belgrad la 29 octombrie 1969

Convenția dintre Republica Franceză și Republica Socialistă România privind asistența judiciară în materie civilă și comercială, semnată la Paris la 5 noiembrie 1974

Convenția dintre Republica Franceză și Republica Austria privind asistența și cooperarea judiciară, adițională Convenției de la Haga din 1 mai 1954 privind procedura civilă, semnată la Viena la 27 februarie 1979

Convenția dintre Republica Franceză și Republica Populară Ungară privind asistența judiciară în materie de drept civil și dreptul familiei, privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești, semnată la Budapesta, la 31 iulie 1980

Convenția dintre Republica Franceză și Guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace privind asistența judiciară și recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, dreptul familiei și drept comercial, semnată la 10 mai 1984

Convenția dintre Republica Franceză și Guvernul Republicii Populare Bulgaria privind asistența judiciară în materie civilă, semnată la Sofia, la 18 ianuarie 1989

■ Ultima actualizare: 19/07/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.